

[Boligministeren]

for den 4. februar 1983. Den ret kortfattede artikel har oplysningerne fra en 3 sider lang rapport af 31. januar 1983, afgivet til orientering for pressen m.fl.

Rapporten indeholder oplysninger om bygningen og tagets konstruktion, om brudforløbet og den påfølgende nedstyrtning og om belastningsforhold. Endvidere indeholder den en vurdering af årsagen til ulykken. Rapporten drager ikke selv den konklusion, at ingen kan gøres ansvarlig for tagedstyrningen, men ved at læse rapporten synes det nærliggende at drage den konklusion.

2. Det fremgår af rapporten, at taget på Kirkeløngangsbygningen formentlig stammer fra 1910. Det består af en kobberbeklædning, bræddeunderlag og den bærende tømmerkonstruktion, der er en traditionel konstruktion med spær, der spænder på tværs af bygningen. Spærene hviler på langsgående remme i hver facade og midt i bygningen. Hvert spær er fastholdt til remmene med 2 stiksøm i hver samling. Remmene hviler på stolper, der er tappet i og fornaglet med trædyvler. Stolperne er tappet ned i de underliggende gulvbjælker. Der er ingen forankring imod opadgående kræfter mellem stolper og gulvbjælker, bortset fra enkelte steder hvor der var forankret med 2 stiksøm. For at sikre tværstabiliteten er der udført skråbånd, der er boltet til stolperne. Samlingen mod spær er med tap og fornaglet med trædyvler. Ved gulvbjælker har man samme udførelse som ved stolperne. Tømmeret i tagkonstruktionen er sundt og godt og bærer ikke præg af svampe- eller rådangreb. På gulvkonstruktionens indskud ligger et 10-15 cm tykt sandlag, der går et par cm op over bjælkernes overside.

3. Tagkonstruktionen blev udført lovligt efter datidens tradition og normal byggeskik omkring år 1910. Derimod ville konstruktionen på grund af den mangelfulde forankring ikke lovligt kunne udføres i dag, fordi den ikke ville opfylde Dansk Ingeniørforenings normer for vindbelastning DS 410, der indeholder krav om forankring mod sug.

Kravene til vindbelastning for tagkonstruktioner har i øvrigt varieret i tidens løb. I normer for beregning af husbygningkonstruktioner, der blev anvendt indtil 1945, fandtes ingen regler om forankring mod sug. Regler om forankring af tag kom ind i 1. udgave af DS 410 af marts 1945. I 1956 blev

reglerne differentieret og skærpet, i 1966 blev de forenklet, og i 1977 blev de lempet f.s.v. angår tilsvarende tagkonstruktioner i områder med bymæssig bebyggelse. De omhandlede regler har siden 1945 været en bestanddel af Københavns byggelovgivning.

4. Siden restaureringen af Kirkeløngangsbygningen omkring 1910 har der ikke været foretaget sådanne forandringer i bygningen eller dens tagkonstruktioner, at byggelovgivningens nye bestemmelser om tagkonstruktioner har skullet bringes i anvendelse. Derfor var tagkonstruktionen ved nedstyrtningen lovlig.

Det er rigtigt, at kobberbelægningen fra ca. 1910 i 1977 blev udskiftet med en ny kobberbelægning på det gamle bræddeunderlag, fordi den gamle kobberbelægning efterhånden var blevet utæt. Udskiftning af gammel kobbertagbelægning med ny er imidlertid almindelig vedligeholdelse og ikke en sådan forandring, der bringer byggelovgivningens konstruktionsbestemmelser i anvendelse.

Der var i 1977 i øvrigt heller ingen særlig grund til at gå tagkonstruktionen nærmere efter, fordi den synlige del af tømmeret, der blev kontrolleret for svamp og råd, som nævnt var sundt og godt. Der var derfor ingen anledning til at fjerne sandet for at kontrollere den ikke synlige del af tømmeret, hvorved man kunne være blevet opmærksom på de forankringsproblemer, som konstruktionen indebar.

5. I betragtning af at taget har ligget i godt 70 år uden at have givet anledning til ulykker, synes jeg ikke, at det er rimeligt at søge nogen gjort ansvarlig for ulykken, og jeg tror heller ikke, at det er muligt. Som det sikkert allerede er kendt, må årsagen til ulykken sandsynligvis søges i helt ekstraordinære omstændigheder. I rapporten er nævnt vindstød af orkanstyrke, dvs. med vindhastigheder på over 30 m/sek., der formentlig kom fra den mest uheldige retning, idet vindstødet ramte hele den berørte tagflade samtidig og var af længere varighed. Endvidere er omtalt, at midlertidige bygge- og anlægsforanstaltninger i Prins Jørgens Gård kan have medvirket til en forøgelse af vindbelastningerne. Det drejer sig blandt andet om opstilling af et midlertidigt plankeværk ved Slotskirkens sydside, der indsnævrer gårdrummet og muligvis begrænser den normale luftudstrømning gennem den nordligste port i Kirkeløn-